

Hvis miljøministerens sagsbehandling ophører efter denne bestemmelse, skal sagen herefter behandles efter reglerne i den lovgivning, hvorefter afgørelsen om, at der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, blev truffet.

Det følger endvidere af forslaget i stk. 2, at miljøministerens behandling af sagen efter lovforslagets bestemmelser ikke skal afventes, at der stilles sikkerhed som nævnt i § 19. Konstateres det imidlertid under sagsbehandlingen, at den ansvarlige ikke kan stille sikkerhed, ophører sagsbehandlingen efter miljøskadeloven, og sagens videre behandling sker efter den pågældende generelle lov. Kan der kun delvis stilles sikkerhed, behandles den resterende del af sagen efter den pågældende generelle lov.

Det følger således af såvel stk. 1 som stk. 2, at tilsynsmyndigheden må afgøre i henhold til de almindelige regler, om og i givet fald til hvem der kan meddeles påbud, hvis der ikke er en ansvarlig efter miljøskadereglerne, eller hvis den pågældende ikke – eller ikke fuldt ud – kan betale. Det vil også være efter disse regler, det skal afgøres, om tilsynsmyndigheden kan eller skal foretage selvhjælpshandlinger.

Det forventes, at miljøministerens beføjelse efter bestemmelserne i § 21 vil blive delegeret til de lokale miljøcentre under Miljøministeriet.

Til kapitel 3

Til § 22

Til stk. 1 og 2

Efter bestemmelsen kan miljøministeren om nødvendigt, jf. lovens formål, påbyde den ansvarlige for egen regning at træffe de nødvendige forebyggende foranstaltninger i forbindelse med en overhængende fare for en miljøskade samt træffe praktisk gennemførlige tiltag for at begrænse eller forhindre yderligere miljøskade.

De foranstaltninger, som den ansvarlige kan påbydes efter bestemmelsen, omfatter de foranstaltninger, der må anses for nødvendige for at hindre, at en overhængende fare for en miljøskade resulterer i en miljøskade, eller for at en miljøskade forværres.

Omfanget og karakteren af disse foranstaltninger vil ofte ikke kunne fastsættes uden forudgående undersøgelser af den negative påvirkning af naturressourcerne og dens mulige konsekvenser. Sådanne undersøgelser m.v. vil kunne påbydes den ansvarlige efter lovforslagets § 20.

Det bemærkes i denne sammenhæng, at et påbud om forebyggende foranstaltninger efter bestemmelsen

er begrænset til de foranstaltninger, der er nødvendige for at hindre, at en overhængende fare for en miljøskade resulterer i en miljøskade, eller for at en miljøskade forværres.

Foranstaltninger efter denne bestemmelse vil således ikke nødvendigvis kunne indebære genopretning af den hidtidige tilstand, men vil i visse tilfælde skulle begrænses til indgreb, der f.eks. hindrer en forurening i at sprede sig.

Foranstaltninger af et sådant mere begrænset omfang som beskrevet ovenfor indebærer imidlertid ikke nødvendigvis, at der ikke herefter fortsat er forurening eller anden negativ påvirkning af naturressourcerne, som kunne eller skulle påbydes fjernet m.v. efter den lovgivning, hvorefter afgørelsen blev truffet om, at forureningen eller anden negativ påvirkning af naturressourcer indebar en overhængende fare for en miljøskade.

Det følger derfor af stk. 2, at i det omfang mere vidtgående foranstaltninger end efter stk. 1 kunne være påbudt efter den lov, hvorefter der er truffet afgørelse om, at forureningen eller anden negativ påvirkning af naturressourcer indebærer en overhængende fare for en miljøskade, da skal et påbud om forebyggende foranstaltninger omfatte disse mere vidtgående foranstaltninger.

Der henvises til afsnit 2.3.2. om forebyggende foranstaltninger i de almindelige bemærkninger.

Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 5, stk. 4, 1. pkt. og artikel 6, stk. 3, 1. pkt.

Til stk. 3

Efter bestemmelsen vil det fortsat være forsvarsministeren, der er ansvarlig for bekæmpelse af olie- og kemikalieforurening af havet, jf. havmiljølovens § 34. Forsvarsministerens beføjelser til at meddele påbud og forbud, foretage ransagning m.v. af skibe består uændret. Miljøministeren vil herefter alene kunne meddele påbud om foranstaltninger efter miljøskadelovens § 22, om forhold, der ikke falder ind under forsvarsministerens beføjelser efter havmiljølovens regler.

Det forventes, at miljøministerens beføjelse efter bestemmelserne i § 22 vil blive delegeret til de lokale miljøcentre under Miljøministeriet.

Til § 23

Til stk. 1

Det følger af bestemmelsen, at miljøministeren skal påbyde den ansvarlige at afhjælpe en miljøskade på